

Nr 27.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1926 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion angående förbättring av pensioner av äldre typ till änkor efter befattningshavare i statens tjänst.

I en till bankoutskottets förberedande behandling hänvisad, inom andra kammaren väckt motion nr 276 hava herrar *Petersson* i Lerbäcksbyn och *Fjällman* hemställt, »att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte låta verkställa utredning, huruvida och i vad mån en förbättring av pensioner av äldre typ må kunna beredas änkor efter befattningshavare i statens tjänst, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill en dylik utredning må föranleda».

Beträffande de skäl motionären anfört till stöd för sin hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom i motionen omförmäles, väcktes vid förlidet års riksdag en motion, åsyftande att jämväl åt änkor efter f. d. befattningshavare i statens tjänst måtte beredas någon förbättring av deras pensionsförhållanden.

Utskottet.

Bankoutskottet avstyrkte motionen i utlåtande, så lydande:

»Såsom jämväl i motionen framhålles, råder en bestämd skillnad mellan statens åtaganden beträffande å ena sidan f. d. befattningshavares pensionering och å andra sidan familjepensioneringen. Utskottet vill i detta avseende erinra, att, medan staten själv i huvudsak ombesörjer befattningshavarnas pensionering, familjepensioneringen däremot överlämnats åt befattningshavarna själva, varvid dock staten medverkat vid upprättandet av de för denna pensionering avsedda kassor samt anslagit medel till förvaltningsbidrag och i vissa fall bidragit till själva pensioneringen. Sådan familjepensioneringen för närvarande är ordnad, företer densamma stora ojämnheter. Pensioneringsgrunderna skifta, avgifterna äro på olika sätt beräknade och någon enhellig grund för statens bidrag förefinnes icke. Under sådana förhållanden måste det givetvis vara förenat med stora svårigheter att genomföra en pensionsreglering, på sätt i motionen avses. Det må vidare erinras, att staten i ganska stor utsträckning tillgodosett det på grund av penningvärdets fall inträdda behovet av en förbättring av änkepensionerna genom att bevilja dels pensionstillägg dels ock dyrtidstillägg, vilka senare beräknas efter gynnsammare grunder än de i allmänhet gällande. Det är alltså jämförelsevis betydande uppoffringar staten fått vidkännas uti ifrågavarande hänseende. Att staten nu skulle ikläda sig ytterligare förpliktelser beträffande änkepensioneringen, finner sig utskottet därför icke kunna tillstyrka, så mycket mindre som detta efter all sanno-

Bankoutskottet 1925.

likhet skulle kunna leda till en fullständig omläggning av den ställning, staten hittills intagit till familjepensioneringen. Härtill kommer, att en dylik åtgärd givetvis kunde vara ägnad att hos delägarna i vederbörande pensionskassor minska intresset för att, där så anses erforderligt, själva sörja för en förbättring av pensionstagarnas ställning. Under sådana omständigheter har utskottet icke ansett sig böra tillstyrka någon utredning i motionens syfte.»

En reservant inom utskottet hemställde om avlåtande av en skrivelse i motionens syfte. Motionen föranledde i enlighet med utskottets hemställan icke någon riksdagens åtgärd.

Då några nya skäl icke blivit anförda av beskaffenhet att ändra den ståndpunkt utskottet förlidet år intagit i denna fråga, får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 276 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 mars 1926.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Peltersson* i Olovstorp, *Dalberg*, *Johansson* i Friggeråker, *Bondeson*, *Ström*, *Andersson* i Hägelåkra, *Östergren* och *Lindgren*; samt

av andra kammaren: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Winkler*, *Borggren*, *Bäcklund*, *Hamrin*, *Lovén*, *Ryberg* och *Svensson* i Betingetorp.
